

Uproszczony sposób ustalania wartości celnej towarów w międzynarodowym obrocie towarowym

A simplified method of determining the customs value of goods in international trade in goods

Prof. SGH dr hab. Ewa Gwardzińska

Katedra Prawa Administracyjnego i Finansowego Przedsiębiorstw, Zakład Prawa Podatkowego i Celnego, Szkoła Główna Handlowa w Warszawie, ORCID: 0000-0003-1656-2078

Streszczenie

W niniejszym artykule poddano analizie instytucję uproszczonego ustalania wartości celnej towarów, która jest znacznym ułatwieniem dla przedsiębiorców w sytuacji, gdy nie można obliczyć wszystkich kosztów konstytuujących wartość celną towarów w dniu przyjęcia zgłoszenia celnego na podstawie całkowitej płatności (czyli ceny faktycznie zapłaconej lub należnej), która została lub ma zostać dokonana przez kupującego sprzedającemu lub przez kupującego stronie trzeciej na korzyść sprzedającego za przywożone towary i która obejmuje wszystkie płatności, które zostały lub mają zostać dokonane jako warunek sprzedaży przywożonych towarów.

Słowa kluczowe: ułatwienie celne, instytucja uproszczonego ustalania wartości celnej, wartość celna.

Abstract

In this article analyzes the institution of simplified determination of the customs value of goods, which is a significant facilitation for entrepreneurs in a situation where it is not possible to calculate all costs constituting the customs value of goods on the day of accepting the customs declaration, based on the total payment, i.e. the price actually paid or payable, was or is to be made by the buyer to the seller or by the buyer to a third party for the benefit of the seller for the imported goods and includes all payments made or to be made as a condition of sale of the imported goods.

Keywords: customs facilitation, institution of simplified customs valuation, customs value.

1. WSTĘP

Z utrwalonego wspólnie orzecznictwa Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości (ETS; obecnie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej [TSUE]) wynika, że uregulowania wspólnotowe (unijne) dotyczące obliczania wartości celnej mają na celu ustanowienie sprawiedliwego, jednolitego i bezstronnego systemu, wykluczającego stosowanie arbitralnych lub fikcyjnych wartości celnych¹. Wartość celna musi zatem odzwierciedlać faktyczną wartość ekonomiczną przywożonego towaru i uwzględniać wszystkie elementy tego towaru, które przedstawiają wartość ekonomiczną².

W przypadku dających się określić kosztów są one doliczane lub niewliczane do wartości celnej towarów – ta procedura jest opisana w przepisach rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny³. Do kosztów doliczanych do wartości celnej towarów należą⁴:

- 1) koszty ponoszone przez kupującego, nieujęte w cenie faktycznie zapłaconej lub należnej za towary, obejmujące:
 - a) prowizje i koszty pośrednictwa, z wyjątkiem prowizji od zakupu,

- b) koszt pojemników, jeżeli na potrzeby celne są traktowane jako stanowiące całość z danymi towarami,
- c) koszt pakowania obejmujący zarówno robociznę, jak i materiały;
- 2) określona w odpowiedniej proporcji wartość towarów i usług, dostarczanych bezpośrednio lub pośrednio przez kupującego, bezpłatnie lub po obniżonej cenie, do użytku związanego z produkcją i sprzedażą przywożonych towarów w celu wywozu, w zakresie, w jakim taka wartość nie jest wliczana w cenę faktycznie zapłaconą lub należną i obejmująca:
 - a) materiały, komponenty, części i podobne elementy, które stanowią część składową lub przynależność przywożonych towarów,
 - b) narzędzia, materace, formy i podobne elementy użyte przy produkcji przywożonych towarów,
 - c) materiały zużyte przy produkcji przywożonych towarów,
 - d) prace inżynierskie, badawcze, artystyczne i projektowe oraz plany i szkice, wykonane poza Unią Europejską (UE) i niezbędne do produkcji przywożonych towarów;

- 3) honoraria, tantiemy autorskie i opłaty licencyjne, które kupujący musi opłacić bezpośrednio lub pośrednio jako warunek sprzedaży wycenionych towarów, w zakresie, w jakim takie honoraria, tantiemy autorskie i opłaty licencyjne nie są wliczane w cenę faktycznie zapłaconą lub należną;
- 4) wartość jakiegokolwiek części dochodu z tytułu dalszej odsprzedaży przywożonych towarów, dysponowania nimi lub też użytkowania, która przypada bezpośrednio lub pośrednio sprzedającemu;
- 5) koszty ponoszone do miejsca wprowadzenia towarów na obszar celny UE, obejmujące:
 - a) koszty transportu i ubezpieczenia przywożonych towarów,
 - b) opłaty załadunkowe i manipulacyjne związane z transportem przywożonych towarów.
 Do kosztów niewliczanych od wartości celnej towarów należą natomiast⁶:
 - 1) koszty transportu przywożonych towarów po ich wprowadzeniu na obszar celny UE;
 - 2) koszty związane z pracami budowlanymi, instalacyjnymi, montażowymi, obsługą lub pomocą techniczną, wykonywanymi po wprowadzeniu na obszar celny UE przywożonych towarów, tj. zakłady przemysłowe, maszyny lub wyposażenie;
 - 3) odsetki wynikające z umowy o finansowaniu zawartej przez kupującego i odnoszącej się do zakupu przywożonych towarów, niezależnie od tego, czy finansowanie jest zapewnione przez sprzedającego czy też przez inną osobę, jeżeli umowa o finansowaniu została zawarta w formie pisemnej, a w razie konieczności kupujący jest w stanie udowodnić, że zostały spełnione następujące warunki:
 - a) takie towary zostały rzeczywiście sprzedane po cenie zadeklarowanej jako faktycznie zapłacona lub należna,
 - b) żadne oprocentowanie nie przekracza normalnie stosowanego oprocentowania dla tego typu transakcji dokonywanych w danym kraju w czasie, w którym zapewniono finansowanie;
 - 4) opłaty za prawo do kopiowania przywiezionych towarów w UE;
 - 5) prowizje od zakupu;
 - 6) należności celne przywozowe lub inne opłaty należne w UE z tytułu przywozu lub sprzedaży towarów;
 - 7) płatności za prawo do dystrybucji lub odsprzedaży przywożonych towarów, poniesione przez kupującego, jeżeli takie płatności nie stanowią warunku sprzedaży towarów w celu ich wywozu do UE.

Przedstawione powyżej koszty doliczane i niewliczane do wartości celnej towarów mają zastosowanie wówczas, gdy możliwe jest ich obliczenie. W przeciwnym wypadku przedsiębiorcy powinni stosować instytucję uproszczonego sposobu ustalania wartości celnej towarów.

2. INSTYTUCJA UPROSZCZONEGO SPOSOBU USTALANIA WARTOŚCI CELNEJ TOWARU

Instytucja uproszczonego sposobu ustalania wartości celnej towaru jest stosowana w sytuacji, gdy nie można tej wartości obliczyć w dniu przyjęcia zgłoszenia celnego na podstawie całkowitej płatności (czyli ceny faktycznie zapła-

conej lub należnej), która została lub ma zostać dokonana przez kupującego sprzedającemu lub przez kupującego stronie trzeciej na korzyść sprzedającego za przywożone towary i która obejmuje wszystkie płatności, które zostały lub mają zostać dokonane jako warunek sprzedaży przywożonych towarów⁶, w powiązaniu z kosztami doliczanymi⁷ i niewliczanymi do wartości transakcyjnej⁸ z uwagi na to, że nie są one w tym momencie znane.

Kwoty te mogą być obliczane na podstawie⁹:

- 1) informacji zawartych w umowach sprzedaży i innych dokumentach odnoszących się do transakcji sprzedaży, umowach o świadczenie usług;
- 2) danych wynikających ze zgłoszeń celnych, ale powinien być brany pod uwagę miarodajny okres sprzed złożenia wniosku;
- 3) informacji zawartych w opracowaniach bądź studiach odnoszących się do danego sektora gospodarczego;
- 4) taryf, stawek frachtowych zwyczajowo stosowanych w odniesieniu do określonych środków transportu.

Procedura skorzystania z uproszczonego ustalania wartości celnej towarów obejmuje:

- 1) złożenie wniosku przez osobę zainteresowaną oraz
- 2) uzyskanie pozwolenia na korzystanie z tego uproszczenia.

2.1. Złożenie wniosku do unijnego Systemu Decyzji Celnych (ang. Customs Decisions System – CDS)

Osoba zainteresowana powinna złożyć wniosek elektroniczny do CDS¹⁰. Pierwszą wersję systemu do wprowadzania wszystkich nowych wniosków o wydanie decyzji celnej lub pozwolenia w formie elektronicznej Komisja Europejska i państwa członkowskie UE wprowadziły w dniu 2 października 2017 r. Od dnia 29 czerwca 2020 r. wszyscy przedsiębiorcy mogą składać wnioski w kolejnej wersji CDS¹¹, a od dnia 1 lipca 2020 r. została wdrożona główna wersja tego systemu z pełną zgodnością z wymogami prawnymi, ulepszeniami i nowymi funkcjonalnościami, które zostały opracowane w porozumieniu i we współpracy z państwami członkowskimi.

CDS opiera się na architekturze informatycznej ze wspólnymi komponentami zarówno krajowymi, jak i unijnymi. Centralny CDS jest wykorzystywany do wszystkich wniosków i decyzji, które mogą mieć wpływ na więcej niż jedno państwo członkowskie, oraz do wszelkich późniejszych zdarzeń, takich jak unieważnienie, zawieszenie, cofnięcie lub zmiana. Niektóre państwa członkowskie mogą wykorzystywać CDS również do zarządzania swoimi krajowymi decyzjami celnymi (tj. takimi, które mają wyłącznie skutki krajowe), podczas gdy inne państwa członkowskie mogą wdrożyć swoje krajowe CDS.

Przedsiębiorcy, którzy chcą złożyć wniosek, muszą się połączyć z portalem EU Trader, pojedynczym elektronicznym punktem dostępu wdrożonym na poziomie UE, w celu uzyskania dostępu do systemu decyzji celnych. Istnieją plany integracji z portalem EU Customs Trader¹². Portal EU Trader wykorzystuje rozwiązania uwierzytelniające objęte projektem Uniform User Management & Digital Signature, który umożliwia uprawnionym użytkownikom dostęp do systemów celnych UE przy użyciu ich krajowych danych uwierzytelniających (te same dane uwierzytelniające, których używają w swoim krajowym systemie informatycznym celnym)¹³.

Zakres powyższego projektu obejmuje zapewnienie usług zarządzania tożsamością i dostępem, z których mogą korzystać przedsiębiorcy celni. Jest to transeuropejski system, który umożliwia handlowcom i podmiotom gospodarczym dostęp do ujednoczonego europejskiego systemu informacyjnego dla służb celnych. System miałby jednolity i uproszczony interfejs użytkownika oraz umożliwiałby bezproblemowy dostęp do portalu celnego przedsiębiorcom¹⁴.

Przedsiębiorca powinien wskazać w systemie ważność decyzji bądź pozwolenia w UE¹⁵, co jest istotne. Są dwie możliwości:

- 1) decyzje dotyczące jednego państwa członkowskiego lub decyzje krajowe, które będą ważne tylko w państwie członkowskim, do którego jest skierowany wniosek, bez udziału innych państw członkowskich;
- 2) decyzje obejmujące wiele państw członkowskich mogą mieć wpływ (mogą być ważne) w kilku lub we wszystkich państwach członkowskich.

W systemie wnioskodawca powinien również wskazać ważność geograficzną wniosku, decyzji bądź pozwolenia w obowiązkowym polu danych, stosując następujące kody:

- 1) kod 1 – dotyczy wniosku lub pozwolenia, które są ważne we wszystkich państwach członkowskich;
- 2) kod 2 – dotyczy wniosku lub pozwolenia, które są ograniczone do niektórych państw członkowskich; państwa członkowskie, w których decyzja ma obowiązywać, muszą być wyraźnie wymienione przez wnioskodawcę;
- 3) kod 3 – dotyczy wniosku lub pozwolenia, które są ograniczone do jednego państwa członkowskiego.

Organem celnym właściwym do złożenia wniosku o pozwolenie na uproszczenie wartości celnej jest zasadniczo organ właściwy dla miejsca, w którym jest prowadzona główna księgowość wnioskodawcy na potrzeby celne i w którym ma być prowadzona przynajmniej część działalności, której ma dotyczyć decyzja¹⁶. W przypadku gdy nie jest możliwe wyznaczenie właściwego organu celnego, właściwym organem celnym jest organ właściwy dla miejsca, w którym jest prowadzona lub dostępna ewidencja i dokumentacja wnioskodawcy (główne księgi rachunkowe na potrzeby celne), umożliwiającą organowi celnemu wydanie decyzji¹⁷. W Polsce właściwość miejscową organu określa rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 31 maja 2016 r. w sprawie właściwości miejscowej organów celnych¹⁸.

Państwa członkowskie mogą wybrać jedno z różnych podejść architektonicznych do funkcjonalności CDS. W zależności od państwa członkowskiego i ważności geograficznej podmiot gospodarczy będzie musiał uzyskać dostęp do portalu przedsiębiorcy UE lub krajowego portalu przedsiębiorcy. Ponadto w zależności od wybranej opcji proces uzyskania autoryzacji będzie przebiegał w centralnym lub krajowym CDS. Architektura IT składa się z 3 typów systemów (zob. tabela 1):

- 1) system centralny – przedsiębiorca celny uzyskuje dostęp do portalu przedsiębiorcy UE;
- 2) system centralny i system krajowy – przedsiębiorca celny uzyskuje dostęp do portalu przedsiębiorcy UE w przypadku decyzji z wielu państw członkowskich oraz do portalu przedsiębiorcy krajowego w przypadku decyzji z jednego państwa członkowskiego;

- 3) system hybrydowy – przedsiębiorca celny może uzyskać dostęp do portalu dla przedsiębiorców UE lub portalu krajowego dla przedsiębiorców w przypadku decyzji z wielu państw członkowskich oraz do portalu dla przedsiębiorców krajowych w przypadku decyzji z jednego państwa członkowskiego.

Tabela 1. Architektura systemu decyzji celnych w poszczególnych państwach UE

L.p.	Państwo	System centralny	System centralny i system krajowy	System hybrydowy
1.	Austria			x
2.	Belgia		x	
3.	Bułgaria	x		
4.	Chorwacja		x	
5.	Cypr	x		
6.	Czechy		x	
7.	Dania	x		
8.	Estonia	x		
9.	Finlandia		x	
10.	Francja		x	
11.	Grecja		x	
12.	Hiszpania			x
13.	Holandia	x		
14.	Irlandia	x		
15.	Litwa	x		
16.	Luksemburg	x		
17.	Łotwa	x		
18.	Malta	x		
19.	Niemcy		x	
20.	Polska		x	
21.	Portugalia	x		
22.	Rumunia	x		
23.	Słowacja		x	
24.	Słowenia	x		
25.	Szwecja	x		
26.	Węgry	x		
27.	Włochy	x		

Źródło: European Commission, *The Customs Decisions System*, dz. cyt.

2.2. Procedura wydania pozwolenia celnego

Organy celne udzielają pozwolenia na procedurę uproszczonego ustalania wartości celnej po spełnieniu przez osobę warunków przedmiotowych i podmiotowych.

Warunki przedmiotowe są spełnione, gdy¹⁹:

- 1) zastosowanie procedury, o której mowa w art. 166 rozporządzenia nr 952/2013, wiązałoby się w danych okolicznościach z poniesieniem nieproporcjonalnych kosztów administracyjnych;
 - 2) ustalona wartość celna nie będzie znacząco odbiegać od wartości celnej ustalonej w przypadku braku pozwolenia.
- Organy celne uważają warunki podmiotowe za spełnione, jeżeli wnioskodawca²⁰:
- 1) nie dokonał poważnego naruszenia lub powtarzających się naruszeń przepisów prawa celnego i przepisów podatkowych, w tym nie był skazany za poważne przestępstwo

karne związane z jego działalnością gospodarczą²¹. To kryterium organ celny uważa za spełnione, jeżeli²²:

- a) żaden organ administracyjny lub sądowy nie wydał decyzji, w której stwierdzono, że zarówno wnioskodawca, jak i pracownik odpowiedzialny (pracownicy odpowiedzialni) za sprawy celne wnioskodawcy oraz osoba kierująca (osoby kierujące) wnioskodawcą lub sprawująca (sprawujące) kontrolę nad jego kierownictwem w ciągu ostatnich 3 lat dopuścili się poważnych lub powtarzających się naruszeń przepisów prawa celnego lub przepisów podatkowych w odniesieniu do prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, oraz
 - b) żadna z powyższych osób, w stosownych przypadkach, nie została skazana za poważne przestępstwo karne związane z prowadzoną przez siebie działalnością gospodarczą, w tym działalnością gospodarczą prowadzoną przez wnioskodawcę. Kryterium to można uznać za spełnione także wtedy, gdy organ celny właściwy do wydania decyzji uzna naruszenie za nieistotne, biorąc pod uwagę liczbę lub skalę powiązanych operacji, i nie będzie miał wątpliwości co do tego, że wnioskodawca działał w dobrej wierze²³;
- 2) wnioskodawca utrzymuje system księgowy zgodny z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości stosowanymi przez państwo członkowskie, w którym jest prowadzona księgowość, ułatwiająca kontrolę celną opartą na audycie; system księgowy obejmuje dane historyczne na potrzeby przedstawienia ścieżki audytu od chwili wprowadzenia danych do akt. Ponadto księgi rachunkowe prowadzone przez wnioskodawcę na potrzeby celne²⁴ zostały zintegrowane z jego systemem rachunkowości i zapewniają możliwość przeprowadzania kontroli krzyżowych poprzez zestawienie stosownych informacji z danymi przechowywanymi w systemie księgowym. Wnioskodawca powinien również zapewnić organowi celnemu możliwość uzyskania zarówno fizycznego, jak i elektronicznego dostępu do swoich systemów rachunkowości oraz – w stosownych przypadkach – do swojej ewidencji handlowej i transportowej. Ponadto w prowadzonej działalności gospodarczej wnioskodawca powinien korzystać z systemu logistycznego zapewniającego możliwość identyfikowania towarów unijnych i nieunijnych, a w stosownych przypadkach również powinien wskazać ich lokalizację. Wnioskodawca powinien stosować również odpowiednie procedury obsługi pozwoleń przyznanych zgodnie ze środkami polityki handlowej lub związanych z handlem produktami rolnymi oraz wdrożyć zadowalające procedury postępowania z pozwoleńiami na przywóz lub wywóz związanymi z zakazami i ograniczeniami, w tym środki zapewniające możliwość odróżnienia towarów objętych zakazami lub ograniczeniami od innych towarów, oraz przestrzegać przy tym zakazów i ograniczeń. A ponadto wnioskodawca wdrożył i stosuje odpowiednie procedury archiwizacji ewidencji i informacji oraz procedury ochrony przed ich utratą, jak również stosuje odpowiednie środki bezpieczeństwa w celu zapewnienia ochrony swojego systemu komputerowego przed nieupoważnionym dostępem;
- 3) wnioskodawca posiada strukturę administracyjną, która jest odpowiednia dla charakteru i rozmiaru prowadzonej

działalności, by umożliwić zarządzanie przepływem towarów, a także przeprowadza kontrole wewnętrzne, w tym zapewnia możliwość zapobiegania błędom, wykrywania i korygowania ich oraz możliwość zapobiegania nielegalnym lub nieprawidłowym transakcjom i ich identyfikację. Odpowiedni pracownicy powinni być poinstruowani o obowiązku powiadamiania organów celnych w każdym przypadku wykrycia trudności związanych z przestrzeganiem przepisów oraz że wdrożono odpowiednie procedury powiadamiania organów celnych o wystąpieniu takich trudności.

Przedstawione powyżej warunki pokrywają się z wymogami, jakie trzeba spełnić, by uzyskać pozwolenie AEO (ang. *authorised economic operator*)²⁵. Warto podkreślić w tym miejscu, że wnioskodawca nie ma obowiązku prawnego posiadania statusu AEO, aby uzyskać pozwolenie na uproszczoną procedurę ustalania wartości celnej towarów.

2.3. Decyzja celna

Zgodnie z definicją legalną zamieszczoną w art. 5 pkt 39 rozporządzenia nr 952/2013 decyzja celna oznacza każdy akt wydany przez organy celne odnoszący się do przepisów prawa celnego, zawierający orzeczenie w konkretnej sprawie, który pociąga za sobą skutki prawne dla zainteresowanej osoby lub zainteresowanych osób. Przywołane rozporządzenie wyróżnia dwie grupy decyzji:

- 1) decyzje wydawane na wniosek (art. 22),
- 2) decyzje bez uprzedniego wniosku, tzw. decyzje z urzędu (art. 29).

Decyzje wydane na wniosek mogą być dla strony korzystne lub niekorzystne. Nie zostały one zdefiniowane w przepisach prawa. W przypadku decyzji korzystnej można przyjąć, że decyzja ta jest wydawana na wniosek osoby zainteresowanej i jest w pełni zgodna z treścią i intencją wniosku. Decyzja niekorzystna to zaś decyzja wydana na wniosek, lecz nie w pełni uwzględniająca żądanie wnioskodawcy.

Decyzje wydawane bez uprzedniego wniosku osoby zainteresowanej mogą być również dla strony korzystne lub niekorzystne. Jednakże zdecydowana większość decyzji wydawanych z urzędu ma charakter decyzji niekorzystnych²⁶.

Decyzja w sprawie uproszczonego ustalania wartości celnej jest wydawana na wniosek zainteresowanej osoby w terminie 120 dni od daty przyjęcia wniosku. W przypadku gdy organy celne nie mogą dotrzymać terminu na wydanie decyzji, informują o tym wnioskodawcę przed jego upływem, podając przyczyny, oraz wskazują dodatkowy okres, który uznają za niezbędny do wydania decyzji. Jeżeli nie przewidziano inaczej, dodatkowy okres nie przekracza 30 dni²⁷.

Przed wydaniem decyzji, która byłaby niekorzystna dla wnioskodawcy, organy celne powiadamiają wnioskodawcę o podstawach, na których zamierzają oprzeć decyzję, pouczają o prawie do wniesienia odwołania²⁸ oraz dają wnioskodawcy możliwość przedstawienia swojego stanowiska w terminie 30 dni (prawo do bycia wysłuchanym)²⁹, rozpoczynającym bieg z dniem doręczenia powiadomienia lub z dniem uznania go za doręczone. Po upływie tego terminu wnioskodawca jest powiadamiany w odpowiedniej formie o wydanej decyzji³⁰.

W przypadku gdy zainteresowana osoba wyrazi swoje stanowisko przed upływem 30-dniowego terminu, organy

celne mogą wydać decyzję niekorzystną wcześniej, chyba że osoba zainteresowana jednocześnie wyrazi wolę uzupełnienia swojego stanowiska w przewidzianym terminie. Odwołanie składa się w państwie członkowskim, w którym decyzja została wydana lub w którym złożono wniosek o jej wydanie³¹.

Powiadomienie o prawie do bycia wysłuchanym powinno³²:

- 1) zawierać odniesienie do dokumentów i informacji, na podstawie których organy celne zamierzają wydać decyzję;
- 2) wyznaczać termin, w którym zainteresowana osoba powinna przedstawić swoje stanowisko, liczony od dnia otrzymania przez nią tego powiadomienia lub uznania, że otrzymała to powiadomienie;
- 3) poinformować zainteresowaną osobę o przysługującym jej prawie do dostępu do dokumentów i informacji, na podstawie których organy celne zamierzają wydać decyzję.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem prawo do bycia wysłuchanym gwarantuje każdej osobie możliwość użytecznego i skutecznego przedstawienia jej stanowiska w trakcie postępowania administracyjnego przed wydaniem jakiegokolwiek decyzji, która mogłaby niekorzystnie wpłynąć na jej interesy. Przestrzeganie tego prawa wiąże bezwzględnie nawet wtedy, gdy właściwe uregulowanie nie przewiduje wyraźnie takiej formalności³³. Niemniej prawa podstawowe, takie jak poszanowanie prawa do obrony, nie mają charakteru bezwzględnego, lecz mogą podlegać ograniczeniom, pod warunkiem że ograniczenia te rzeczywiście odpowiadają celom interesu ogólnego, którym służy dany środek, i nie stanowią z perspektywy realizowanych celów nieproporcjonalnej i niedopuszczalnej ingerencji zagrażającej samej istocie praw w ten sposób gwarantowanych³⁴.

3. UWAGI KOŃCOWE

Institucja uproszczonego ustalania wartości celnej towarów jest znacznym ułatwieniem dla przedsiębiorców w sytuacji, gdy nie można obliczyć wszystkich kosztów w dniu przyjęcia zgłoszenia celnego na podstawie całkowitej płatności (czyli ceny faktycznie zapłaconej lub należnej), która została lub ma zostać dokonana przez kupującego sprzedajacemu lub przez kupującego stronie trzeciej na korzyść sprzedającego za przywożone towary i która obejmuje wszystkie płatności, które zostały lub mają zostać dokonane jako warunek sprzedaży przywożonych towarów. Nie ulega wątpliwości, że omawiana procedura jest znacznym ułatwieniem, z którego przedsiębiorcy na razie rzadko korzystają – wolą sprostować zgłoszenie celne. Institucja uproszczonego ustalania wartości celnej towarów jak dotąd nie jest powszechnie stosowana w praktyce gospodarczej. Należy domniemywać, że przyczyniają się do tego przepisy rozproszone w aktach normatywnych i niezbyt dobra znajomość tej procedury przez zainteresowane podmioty.

Przypisy

- 1 Wyrok ETS z dnia 28 lutego 2008 r. w sprawie C-263/06 Carboni e derivati Srl v. Ministero dell'Economia e delle Finanze i Riunione Adriatica di Sicurtà SpA, ECLI:EU:C:2008:128, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/pl/TXT/?uri=CELEX:62006CJ0263>, dostęp: 10.06.2022.
- 2 Wyrok ETS z dnia 16 listopada 2006 r. w sprawie C-306/04 Compaq Computer International Corporation v. Inspecteur der Belastingdienst – Douanedistrict Arnhem, ECLI:EU:C:2006:716, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/pl/TXT/?uri=CELEX:62004CJ0306>, dostęp: 16.08.2022; wyrok TSUE z dnia 16 czerwca 2016 r. w sprawie C-291/15 Hungary Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága, ECLI:EU:C:2016:455, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/pl/TXT/?uri=CELEX:62015CJ0291>, dostęp: 21.04.2022.

- 3 Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, s. 1, ze zm., dalej: rozporządzenie nr 952/2013.
- 4 Art. 71 rozporządzenia nr 952/2013.
- 5 Art. 72 rozporządzenia nr 952/2013.
- 6 Art. 70 ust. 2 rozporządzenia nr 952/2013.
- 7 Art. 71 rozporządzenia nr 952/2013.
- 8 Art. 72 rozporządzenia nr 952/2013.
- 9 M. Masłowska, *Uproszczona procedura określenia wartości celnej towarów*, webinarium Krajowej Administracji Skarbowej (KAS), 8.05.2022.
- 10 European Commission, *The Customs Decisions System*, https://ec.europa.eu/taxation_customs/online-services/online-services-and-databases-customs/cds-customs-decisions-system_en, dostęp: 9.06.2022.
- 11 Komisja Europejska DG ds. Podatków i Unii Celnej, *System zarządzania decyzjami celnymi – Przewodnik dla użytkowników biznesowych*, DG TAXUD, 07/10/2020, wersja 5.00, https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2022-01/customs_decisions_business_user_guide_pl.pdf, dostęp: 20.05.2022.
- 12 European Commission, *The Customs Decisions System*, dz. cyt.
- 13 AADE, *CDS/UUM&DS – Central Delegation only for Customs Decisions*, <https://www.aade.gr/en/epiheiriseis/customs-services/e-transactions/teloneia/cds-uums-central-delegation-only-customs-decisions>, dostęp: 3.05.2022.
- 14 G. Sharma, *The Uniform User Management and Digital Signatures Project – How eIDAS is helping improve EU's customs interface*, <https://www.cryptomathic.com/news-events/blog/the-uniform-user-management-and-digital-signatures-project-how-eidas-is-helping-improve-eus-customs-interface>, dostęp: 8.05.2022.
- 15 Art. 26 rozporządzenia nr 952/2013.
- 16 Art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 952/2013.
- 17 Art. 12 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, s. 1, ze zm., dalej: rozporządzenie delegowane 2015/2446).
- 18 Tekst jednolity Dz.U. z 2018 r. poz. 170.
- 19 Art. 71 ust. 1 rozporządzenia delegowanego 2015/2446.
- 20 Art. 71 ust. 2 rozporządzenia delegowanego 2015/2446.
- 21 Art. 39 rozporządzenia nr 952/2013.
- 22 Art. 24 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, s. 558, ze zm., dalej: rozporządzenie wykonawcze 2015/2447).
- 23 Art. 24 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego 2015/2447.
- 24 Art. 25 rozporządzenia wykonawczego 2015/2447.
- 25 Szerzej: E. Gwardzińska, Ż. Gwardzińska-Chowaniec, *Upoważniony przedsiębiorca w obrocie gospodarczym*, Warszawa 2022.
- 26 E. Dub, *Procedura wydawania decyzji określona w unijnych przepisach celnych. Przedstawicielstwo celne*, https://bialystok-sc-arch.mf.gov.pl/documents/3959590/4724122/3_UKC+postepowanie+celne+i+przedstawicielstwo.pdf, dostęp: 28.05.2022.
- 27 Art. 22 ust. 3 rozporządzenia nr 952/2013.
- 28 Art. 22 ust. 7 rozporządzenia nr 952/2013.
- 29 Art. 8 ust. 1 rozporządzenia delegowanego 2015/2446.
- 30 Art. 22 ust. 6 rozporządzenia nr 952/2013.
- 31 Art. 44 rozporządzenia nr 952/2013.
- 32 Art. 8 rozporządzenia wykonawczego 2015/2447 w związku z art. 22 ust. 6 rozporządzenia nr 952/2013 oraz E. Dub, dz. cyt.
- 33 Wyrok TSUE z dnia 3 lipca 2014 r. w sprawach połączonych C-129/13 i C-130/13 Kamino International Logistics BV i Datema Hellmann Worldwide Logistics BV v. Staatssecretaris van Financiën, ECLI:EU:C:2014:204, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/pl/TXT/?uri=CELEX:62013CJ0129>, dostęp: 14.05.2022.

³⁴ Wyrok TSUE z dnia 26 września 2013 r. w sprawie C-418/11 Texdata Software GmbH, ECLI:EU:C:2013:588, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/pl/TXT/?uri=CELEX:62011CJ0418>, dostęp: 14.05.2022.

Bibliografia

Literatura

Dub E., *Procedura wydawania decyzji określona w unijnych przepisach celnych. Przedstawicielstwo celne*, https://bialystok-sc-arch.mf.gov.pl/documents/3959590/4724122/3_UKC+-+postepowanie+celne+i+przedstawicielstwo.pdf, dostęp: 28.05.2022.

Gwardzińska E., Gwardzińska-Chowaniec Ż., *Upoważniony przedsiębiorca w obrocie gospodarczym*, Warszawa 2022.

Źródła internetowe

AADE, *CDS/UUM&DS – Central Delegation only for Customs Decisions*, <https://www.aade.gr/en/epiheiriseis/customs-services/e-transactions/teloneia/cds-uums-central-delegation-only-customs-decisions>, dostęp: 3.05.2022.

European Commission, *The Customs Decisions System*, https://ec.europa.eu/taxation_customs/online-services/online-services-and-databases-customs/cds-customs-decisions-system_en, dostęp: 9.06.2022.

Masłowska M., *Uproszczona procedura określenia wartości celnej towarów*, webinarium KAS, 8.05.2022.

Sharma G., *The Uniform User Management and Digital Signatures Project – How eIDAS is helping improve EU's customs interface*, <https://www.cryptomathic.com/news-events/blog/the-uniform-user-management-and-digital-signatures-project-how-eidas-is-helping-improve-eus-customs-interface>, dostęp: 8.05.2022.

Akty prawne

Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego, Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, s. 1, ze zm.

Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 31 maja 2016 r. w sprawie właściwości miejscowej organów celnych, tekst jednolity Dz.U. z 2018 r. poz. 170.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny, Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, s. 1, ze zm.

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny, Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, s. 558, ze zm.

Orzecznictwo

Wyrok ETS z dnia 16 listopada 2006 r. w sprawie C-306/04 Compaq Computer International Corporation v. Inspecteur der Belastingdienst – Douanedistrict Arnhem, ECLI:EU:C:2006:716, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/pl/TXT/?uri=CELEX:62004CJ0306>, dostęp: 16.08.2022.

Wyrok ETS z dnia 28 lutego 2008 r. w sprawie C-263/06 Carboni e derivati Srl v. Ministero dell'Economia e delle Finanze i Riunione Adriatica di Sicurtà SpA, ECLI:EU:C:2008:128, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/pl/TXT/?uri=CELEX:62006CJ0263>, dostęp: 10.06.2022.

Wyrok TSUE z dnia 3 lipca 2014 r. w sprawach połączonych C-129/13 i C-130/13 Kamino International Logistics BV i Datema Hellmann Worldwide Logistics BV v. Staatssecretaris van Financiën, ECLI:EU:C:2014:204, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/pl/TXT/?uri=CELEX:62013CJ0129>, dostęp: 14.05.2022.

Wyrok TSUE z dnia 16 czerwca 2016 r. w sprawie C-291/15 Hungary Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága, ECLI:EU:C:2016:455, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/pl/TXT/?uri=CELEX:62015CJ0291>, dostęp: 21.04.2022.

Wyrok TSUE z dnia 26 września 2013 r. w sprawie C-418/11 Texdata Software GmbH, ECLI:EU:C:2013:588, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/pl/TXT/?uri=CELEX:62011CJ0418>, dostęp: 14.05.2022.

Inne źródła

Komisja Europejska DG ds. Podatków i Unii Celnej, *System zarządzania decyzjami celnymi – Przewodnik dla użytkowników biznesowych*, DG TAXUD, 07/10/2020, wersja 5.00, https://taxation-customs.ec.europa.eu/system/files/2022-01/customs_decisions_business_user_guide_pl.pdf, dostęp: 20.05.2022.